

Další účastnice řízení: Banco Santander, S.A., Santusa Holding, S.L., a Evropská komise

Vedlejší účastníci řízení v prvním stupni podporující žalobkyně: Spolková republika Německo a Irsko

Návrhová žádání

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- vyhověl tomuto kasačnímu opravnému prostředku a zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 15. listopadu 2018 ve věci T-399/11 RENV, Banco Santander, S.A., a Santusa Holding, S.L. proti Evropské komisi ⁽¹⁾;
- zrušil čl. 1 odst. 1 napadeného rozhodnutí, neboť podle rozhodnutí Komise 2011/282/EU ze dne 12. ledna 2011 o daňových odpisech finančního goodwillu vzniklého nabytím podílu v zahraničních podnicích C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) zavedených Španělskem ⁽²⁾ je sporné daňové opatření státní podporou, a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek se zakládá na jediném důvodu, jenž by měl vést ke zrušení napadeného rozsudku. Navrhovatel tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného posouzení unijního práva ve smyslu článku 58 Statutu Soudního dvora, protože nesprávně vyložil čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a zejména institut selektivity státních podpor, který je v tomto článku upraven. Tento důvod kasačního opravného prostředku lze rozdělit na čtyři části:

- zaprvé má navrhovatel za to, že Tribunál pochybil, když referenční rámec daňového opatření vymezil jinak než napadené rozhodnutí;
- zadruhé má navrhovatel za to, že Tribunál se v napadeném rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když nedospěl k závěru, že daňový režim pro finanční goodwill představuje opatření obecného charakteru nebo samostatný či vlastní referenční rámec;
- zatřetí navrhovatel tvrdí, že tento rozsudek trpí vadou spočívající v nesprávném právním posouzení i proto, že v něm není správně vymezen cíl referenčního rámce, a posuzování srovnatelnosti, vyžadované kasačním rozsudkem *World Duty Free* ⁽³⁾ (věc C-20/15 P a C-21/15 P), bylo provedeno nesprávně;
- začtvrté pochybení při identifikování jednoho ze znaků zakládajících referenční rámec vedlo k nesprávnému právnímu posouzení při rozhodování, komu přísluší důkazní břemeno.

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 15. listopadu 2018, Banco Santander a Santusa v. Komise (T-399/11 RENV, EU:T:2018:787).

⁽²⁾ Úř. věst. 2011, L 135, s. 1.

⁽³⁾ Rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Komise v. World Duty Free Group a další (C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981).

Žaloba podaná dne 11. února 2019 – Italská republika v. Rada Evropské unie, Evropský parlament

(Věc C-106/19)

(2019/C 112/44)

Jednací jazyk: italsština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, S. Fiorentino, C. Colelli, zmocněnci)

Žalovaní: Rada Evropské unie, Evropský parlament

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr Evropské unie:

- zrušil nařízení (EU) 2018/1718 o změně nařízení (ES) č. 726/2004, pokud jde o umístění sídla Evropské agentury pro léčivé přípravky, zveřejněné v Úř. věst. L 291 ze dne 16. listopadu 2018 ⁽¹⁾;
- uložil Radě a Parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně dva žalobní důvody:

- porušení článků 10, 13 a 14 SEU. Porušení článku 114, čl. 168 odst. 4 písm. c) a článků 289 a 294 SFEU: napadené nařízení, které určuje Amsterdam jako sídlo Evropské agentury pro léčivé přípravky, se omezilo na převzetí volby, která byla učiněna na zasedání Rady dne 20. listopadu 2017, přičemž Evropský parlament se na této volbě nepodílel. Z toho plyne, že jelikož Parlament nemohl při přijímání napadeného nařízení nijak ovlivnit obsah přijatého rozhodnutí, byl v podstatě zbaven svých pravomocí, které měly být naopak plně respektovány ve smyslu pravidel stanovených Smlouvami, jež upravují zvolený legislativní postup;
- odvozená protiprávnost napadeného nařízení z důvodu protiprávnosti rozhodnutí 2017-14559/17 ze dne 20. listopadu 2017. Zneužití pravomocí z důvodu nedostatečného prošetření a zkresení skutečností: pokud by mělo být dovozeno, že napadené nařízení mohlo skutečně pouze převzít rozhodnutí přijaté dne 20. listopadu 2017, a že tudíž pravomoci Parlamentu nebyly porušeny, pak musí být samotné napadené nařízení odvozeným způsobem považováno za postižené stejnými vadami jako uvedené rozhodnutí, které již Italská republika namítala v žalobě ve věci C-59/18.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1718 ze dne 14. listopadu 2018 o změně nařízení (ES) č. 726/2004, pokud jde o umístění sídla Evropské agentury pro léčivé přípravky (Úř. věst. 2018, L 291, s. 3).

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 11. ledna 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, za přítomnosti:
Clinton Osas Alake zvaný též Klenti Solim a další**

(Věc C-577/17) ⁽¹⁾

(2019/C 112/45)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 22.1.2018.
